

[Jens Thoft]

Jeg vil specielt sige til hr. Bjørn Elmquist – som synes, at det er væsentligt, at vi vedtager det hele og ikke stykkevis og delt, som hr. Bjørn Elmquist sagde – at jeg er jo parlamentarisk pragmatiker. Det er hr. Bjørn Elmquist, der er den ekstreme, som vil have det hele. Jeg er vant til at skulle samarbejde med andre partier i folketingsalen, og kan vi få noget igennem, ja, så er det godt. Kravet om at få det hele på én gang er jo et krav, som jeg har forladt for længst.

Alligevel har jeg en klar erindring om, at hr. Bjørn Elmquist hører til dem, der altid fremhæver, at SF's store problem er, at vi vil have det hele på én gang. Derfor var det måske lidt underholdende at høre hr. Bjørn Elmquist sige, at vi skal have det hele på én gang og ikke nøjes med et hjørne.

Jeg vil sige, som hr. Leif Hermann sagde for et øjeblik siden: Hvorfor er det så helt afgørende at se spørgsmålet om en våbenindustrinægtterordning i sammenhæng med eksportregler? Hvad har de to ting ret beset med hinanden at gøre? Ja, de er altså bikset ind i det samme forslag, hvor man har været rygende uenige om vurderingen af våbeneksportdelen. Der er, har jeg forstået, på nær hr. Knud Lind meget, meget bred enighed i Folketinget om, at det er rimeligt, at får man som antimilitarist, som pacifist, anvist arbejde ved våbenproduktion, som det er imod ens etiske overbevisning – for at citere hr. Glønborg – at deltage i, skal man have mulighed for at sige nej. Det er der jo enighed om, og jeg er glad for, at vi har fået konstateret denne enighed. Men så synes jeg også, at man skal være villig til at vedtage dette lovforslag.

Hr. Glønborg fremhævede, at der kunne være definitionsproblemer. Jeg erkender, at der kan være sådanne problemer, og det er årsagen til, at vi i vort forslag vælger de definitioner, som justitsministeren anførte i forbindelse med den tidligere fremsættelse. Da sagde justitsministeren, at det i øvrigt er efter disse definitioner, den hidtidige våbeneksportlov er blevet administreret. Det er da væsentligt.

Jeg synes også, at justitsministeren havde ret i, at 1937-loven er noget forældet. Det var dengang, hvor kun det, der sagde bang, blev defineret som krigsmateriel, og virkeligheden er jo en anden i dag – det har justitsministeren jo ret i – og derfor valgte vi at bruge de definitioner, som justitsministeren anvendte i forbindelse med det tidligere forslag, og som han i øvrigt har be-

kræftet i udvalgsarbejdet i forbindelse med det tidligere forslag at man administrerer efter. Vi valgte dem for at slippe uden om de definitionsproblemer, som hr. Glønborg fremhævede. Jeg mener altså, at ved at anvende disse definitioner af, hvad krigsmateriel er, er vi ude over den del af problemet.

Jeg kan ikke lade være med at drille fru Bodil Melgaard Haakonsen fra CD en lille smule mere, for CD var rent faktisk – og det skal lige understreges en ekstra gang – medfremsætter i regeringsposition. Det skal fru Bodil Melgaard Haakonsen ikke lastes for at hun ikke erindrer, men fru Bodil Melgaard Haakonsen bør have det med i betragtning, når hun behandler forslaget her.

Jeg vil sammenfattende sige, at det ikke er første gang, jeg som SF'er har fremsat et forslag og har fået at vide, at det skal være en anden, der fremsætter det, og det skal være i en anden sammenhæng, og jeg får det jo ofte vedtaget alligevel, så jeg forventer såmænd, at jeg nok også skal få dette forslag igennem. Om det bliver med justitsministerens fingeraftryk på eller ej, er mig helt bedøvende ligegyldigt.

Men jeg er ked af, hvis regeringen med De Radikale i regeringsposition blokerer for at få løst dette problem ved at fremsætte det sammen med et forslag, som forbedrer mulighederne for våbeneksport til f.eks. de lande, som hr. Ole Espersen talte om i sin ordførertale. Det vil jeg være meget bekymret for. Det har jo været årsagen til, at man hidtil har fået blokeret for vedtagelsen af dette fornuftige forslag, og det er altså årsagen til, at SF pillede den del ud, som vi havde en forventning om kunne samle flertal. Og det håber jeg også den gør efter udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg kan ikke rigtig lide, at SF's ordfører ikke hørte efter, hvad jeg sagde i første omgang. Vi er enige med SF i, at den personlige frihed gør, at man har ret til at sige nej til at producere krigsmateriel og dermed også nej til et arbejde. Vi har blot sagt, at det ikke er ensbetydende med, at dette nej skal være gratis.

Det er det, som SF ønsker, og her er det, at vi siger: Hvor ender vi henne? Der er jo mange andre ting, hvor folk kunne sige, at deres etiske overbevisning gør, at lige netop det arbejde vil